

چرا برخی مواقع نعمت‌ها از دست انسان می‌روند؟

برخی مواقع نعمتی را در اختیار داریم و از آن بهره‌مند هستیم ولی بعد از مدتی متوجه می‌شویم که از دستمان رفته است و دلیلش را نمی‌دانیم.

برخی مواقع نعمتی را در اختیار داریم و از آن بهره‌مند هستیم ولی بعد از مدتی متوجه می‌شویم که از دستمان رفته است و دلیلش را نمی‌دانیم.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در قرآن و روایات اهل بیت (ع) به این موضوع اشاره شده است:

علی بن شعیب می‌گوید "بر ابی الحسن الرضا (علیه السلام) وارد شدم. حضرت به من فرمودند: ای علی؛ مصاحبت نسبت به نعمت‌ها را نیکو بدارید، چون نعمت‌ها وحشی هستند و فرار می‌کنند و این طور نیست که هر نعمتی اگر از دست قومی رفت، به سوی آنان برگردد." (1)

شرح حدیث:

انسان قدر نعمت‌های الهی را بداند، زیرا همیشه در دست او نیست، بلکه مانند حیوانات وحشی یک مرتبه فرار کرده و از دست او می‌رود. معلوم نیست که اگر نعمت‌ها از دست انسان فرار کرد، دوباره آن را به چنگ می‌آورد یا نه؟ اگر هم بتواند به چنگ آورد، با زحمت و مشقت فراوان است. حالا صحبت در این است که انسان برای باقی ماندن نعمت‌های الهی در دست خودش و چگونگی افزایش نعمت‌ها یعنی بقا و ازدیاد نعمت‌های الهی چه بکند؟ هر دو آنها ریشه در یک چیز دارد و آن هم شکر نعمت است.

حضرت امام رضا (علیه السلام) فرمودند: نیکو بشمارید. چگونه؟ شکر نعمت را به جا آورید و الا آن نعمت‌ها از دست‌تان فرار می‌کنند. پس تو قابل نبودی که این نعمت‌ها را به تو بدهیم، زیرا بقا و ازدیاد نعمت، بستگی به شکر دارد. شکر هم بر سه قسم است: قلبی، لفظی و عملی.

قلبی: یعنی بفهمی خدا به تو نعمت را داده است.

لفظی: ستایش و حمد الهی را به جا آوری

و عملی: در راه رضای خداوند مصرف کنی نه در راه حرام.

یعنی از علم و مال و مقام و... به حدّ توان و استطاعت خود در راه خدمت به بندگان خداوند استفاده کنیم. خداوند در قرآن می‌فرماید: "لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ" (2)

پی‌نوشت:

(1) بحار الانوار، جلد 75، صفحه 341

(2) سوره ابراهیم، آیه 7 "گر شکر کنید، بر نعمتهای شما میافزایم و اگر کفران کنید به عذاب شدید گرفتار می‌کنم."